

Seitsemäsluokkalaisten kastajaiset Haagan peruskoulussa

Kouluvuosi alkoi ja jälleen kerran oli aika toivottaa tervetulleiksi uudet seitsemäsluokkalaisten kouluumme. Otimme ensimmäiset kontaktit heihin jo ensimmäisinä koulupäivinä kun kerroimme, että heille oli luvassa Haagan perinteinen kastajaisjuhla. Luvassa oli hauskoja leikkejä ja leikki-mielisiä kilpailuja seiskaluokkien välillä, joita tukioppilaat olivat yhdessä suunnitelleet. Muut koulun oppilaat olivat katsomassa ja kannustamassa heitä tapahtumassa.

Seuraava tapahtuma olikin jo sitten seuraavalla viikolla 25.8., kun kaikki seitsemäsluokkalaisten lähtivät yhdessä Mustasaaren luokanvalvojien kanssa. Päivän aikana kiertelimme erilaisilla rasteilla, joita oli ympäri saarta. Rastien avulla tutustuttaisiin oppilaita toisiinsa mukavien yhteishenkeä parantavien tehtävien ja leikkien avulla.

Kun seiskat saapuivat saareen lautalla, heitä oli ottamassa vastaan saaren henkilökunta, nuorisotyönohjaajia ja me tukioppilaat eli "tukarit".

Tervetuliaispuheen jälkeen jaoimme oppilaat omiin luokkiinsa niin että jokaisella luokalla oli mukanaan vain oman luokkansa "kummitukarit". Kukin luokka suunnittoi eri rastille. Luokanvalvojat jätimme oman onnensa nojaan tikkupullan paisto-rastille.

Ensimmäinen rasti oli venevajassa. Siellä tehtävänä oli kirjoittaa kirje itsestään. Jo-

7D-luokka pressun kääntö -tempun kimpussa. Kuva Tarja Silvo.

kainen oppilas kirjoitti siis lyhyen kirjeen, jossa kertoi joitain asioita itsestään. Oma nimeään ei saanut laittaa tekstiin, sillä kun kirjeet oli kirjoitettu, tukioppilaat lukivat yhden kerrallaan ääneen ja oppilaiden piti arvata kenestä on kyse. Rastilla kaikki keskittyivät hyvin ja oppivat toisistaan paljon uusia asioita.

Toisen rastin aiheena oli tikkupullan paisto. Mustasaaren keittäjät olivat tehneet meille valmiiksi pullataikinan, joka oppilaiden sitten täytyi paistaa tikun päässä. Luokanvalvojat ohjastivat oppilaita tällä rastilla. Hätäisimmät paistoivat pullan liian kuumalla tulella ja söivät siten pinnalta mustunutta ja sisältä raakaa pullaa. Kärsivällisemmät saivat palkakseen hyvin paistuneen pullan.

Kolmannella rastilla luokan piti niin sanotusti vetää yhtä köyhtä eli kulkea yhdes-

sä niin, että kaikki pitivät kiinni samasta köydestä. Tehtävänä oli löytää Lammassaaresta lappusia, joissa kussakin oli yksi kirjan. Kun kaikki kirjaimet oli löydetty, muodostettiin niistä yhdessä sana. Sana oli ystävyys.

Neljännellä rastilla testattiin luokkien yhteystoimintaa pressun kääntö -tempulla. Koko luokka asettui seisomaan pressun päälle. Tehtävänä oli kääntää yhden penkin avustuksella pressu ympäri niin, että kukaan ei astu välillä maahan.

Päivä oli kaiken kaikkiaan onnistunut. Seiskat tutustuivat toisiinsa, söimme mahat täyteen ja kaikki saivat runsaasti raitista ilmaa. Jopa sää oli suosiollinen meille, sillä aurinko paistoi koko päivän.

Venla Salomaa
tukioppilas,
Haagan peruskoulu

Lähinnä lasten vaatteita käsittänyt kirpputori oli ilmeisen suosittu Pohjois-Haagan leikkipuiston tempauksessa. Kuvat KK.

Pohjois-Haagan leikkipuistossa tempaistiin

Pohjois-Haagan leikkipuistossa, "Kentsulla", Ida Ahlbergintiellä kokoontuivat puiston kanssa yhteistyötä tekevät yhdistykset juhlistamaan tänä vuonna 90 vuotta täyttävää Helsingin kaupungin leikkipuistotoimintaa 29. elokuuta. Mukana olivat yhteisöt leikkipuiston vanhem-

painyhdistyksestä Pohjois-Haaga seuraan.

Tarjolla oli myyntipöytiä ja kirpputoria aikuisille ja aina yhtä suosittuja Hembölen kiertävän eläinparmin eläimiä lapsille. Kahvia, popcornia ja makkaraa puolestaan sai Pohjois-Haagan leijonilta.

Pohjois-Haaga seura oli

järjestänyt kadun toiselle puolelle työväenopiston tiloissa päivätanssit, mutta ainakin Haagalaisen toimittajan poiketessa lattialla oli pelkästään tilaa, mainostus ei selvästikään ollut mennyt perille.

KK

Hembölen eläinparmin eläimet ovat joka kerta lasten suuren suosion keskipisteenä leikkipuiston tilaisuuksissa käydessään.

Operaatio Pulssin kursseilla vielä tilaa Improvisaatio tuo rohkeutta ja iloa elämään

Katutansseja, valokuvausta, improa eli improvisaatioteatteria, DJ-laitteiston hallintaa, rumpujen soittoa... Muun muassa näitä harrasteita tarjoaa tänä syksynä aloittanut Operaatio Pulssi! nuorille länsihelsinkiläisille.

Nuorten vapaa-ajanviihtomahdollisuuksien parantamiseen tähtäävän projektin kurssit järjestetään Pohjois-Haagan, Kannelmäen ja Malminkartanon alueelle ja ne ovat avoimia kaikille alueen nuorille. Esimerkiksi Pohjois-Haagan nuorisokahvila Clubilla tutustutaan improvisaatioteatterin maailmaan kerran viikossa 22.10. lähtien. Improvisation tekeminen on paitsi hauskaa, myös hyödyllistä. Hauskanpidon ohessa kurs-

silla voikin oppia mm. ilmaisun rohkeutta hillittömän jännityksen sijaan, iloista mokaamista mokaimisen välttelyn sijaan sekä omien ja toisten ideoiden hyväksymistä. Ohjaajana kurssilla on **Päivi Rönkä**.

Myös muilla kursseilla

on vielä tilaa. Tarkempi informaatio löytyy osoitteesta **www.operaatiopulssi.net** sekä Pulssin esitteestä, jota on saatavilla esimerkiksi alueen kirjastoissa ja työväenopistoissa. Ilmoittautua voi suoraan sähköpostitse info@operaatiopulssi.net.

Lauantaina 12.9. järjestetyssä Operaatio Pulssin aloitustapahtuman Paint a Skate -pajassa tuunattiin skeittilautoja.

Mihin unohtuivat heijastimet?

Tämän syksyn lähes hellelukumia hipovat lämpötilat ovat saaneet aikaan sen, että tunnelma on vielä sangen kesäinen. Tätä kirjoittaessa meidän perheessä nukutaan vielä parvekkeella ja hyvin tarkenee. Lenkille tarvitaan mukaan aurinkolasit ja vesipullo. Heijastin ei tule edes mieleen, kun lähtee liikkeelle lämpimässä ilta-auringos- sa, vaikka kotiin palatessa onkin jo säkkipimeää.

Esimerkki on paras opettaja. Viimeistään tänään kaivan heijastimet esiin ja sujautan yhden myös reppuni taskuun. Lapset ottavat mallia vanhemmista niin hyvässä kuin pahassa, mutta varsinkin pahassa. Jos liikun itse ilman heijastinta ja pyöräilykypärää, se kyllä huomataan. Tietenkin lapset ottavat mallia myös toisistaan ja valitettavan mo-

net haagalaiset vanhemmat antavat lastensa ajaa ilman kypärää. Onneksi alueen kouluissa kuitenkin vaaditaan, että oppilailla on pyöräillessä kypärä päässä.

Pimeä pyöräilijä on myös vaarallinen, sen tietää jokainen autoilija. Paitisi, että muut eivät huomaa ilman valoja liikkuvaa pyöräilijää, hänen on myös vaikea havaita tiellään olevia esteitä. Olen itsekkin ajanut pimeällä hiekkatiellä suoraan kuoppaan ja myös meinannut törmätä tiellä loikkivaan rusakkoon, sillä kun ei ole heijastinta. Helsingissä lähes koko vuosi on hyvää pyöräilykautta, kunhan vaan valaistus on kunnossa.

Usein liikenneturvallisuusasiat unohtuvat, jos mitään vakavaa ei ole koskaan tapahtunut. Sikainfluenssa eli sikari tuntuu

paljon pelottavammalta kuin auton kyydissä oleminen, vaikka jälkimmäinen on paljon vaarallisempaa. Tämänkin alueen apteekkeista myytiin hengityssuojaimet loppuun keuhkokuumeen, kun koku sikarista alkoi. Kukaan ei silti kuljeskele ulkona hengityssuojaimet kasvoilla. Laitetaan ne heijastimet taskuun, vaikka aurinko paistaakin, illalla on pimeää!

Kirsi Asikainen (Vas)
teologi, äänikirjalukija
poliisin neuvottelukunnan varajäsen
käräjäoikeuden lautamies